KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 7 februari 1995 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin verzocht haar van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 1993 tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het administratief en geldelijk statuut van de secretarissen en de ontvangers van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn", heeft op 26 september 1995 het volgend advies gegeven :

1. Artikel 8 van het koninklijk besluit van 20 juli 1993 tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het administratief en geldelijk statuut van de secretarissen en de ontvangers van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn luidt als volgt :

> "Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van een gemeente van minder dan 20.001 inwoners dat een ambt van plaatselijk ontvanger instelt of begeeft, kan een gewestelijk ontvanger tot dat ambt benoemen. De gewestelijke ontvangers worden geacht te voldoen aan alle aanwervingsvoorwaarden voorzien voor de plaatselijke ontvanger. De tot plaatselijk benoemde gewestelijk ontvanger behoudt voor zich persoonlijk de weddeschaal die hij genoot als gewestelijk ontvanger indien die gunstiger is".

Het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit strekt ertoe, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, het aangehaalde artikel 8 op een aantal punten te wijzigen (artikel 1 van het ontwerp) :

- het ontworpen artikel 8 behoudt niet langer de grens van het inwonersaantal; de ontworpen regeling beoogt toe te staan dat openbare centra voor maatschappelijk welzijn van gemeenten met meer dan 20.000 inwoners die, om welke reden ook, nog werken met een gewestelijk ontvanger en die besluiten het ambt van plaatselijk ontvanger in te stellen, onder dezelfde voorwaarden als die welke thans gelden voor de kleinere gemeenten, een gewestelijk ontvanger in dat ambt kunnen aanstellen;

- de bedoelde aanstelling is voortaan evenwel enkel nog mogelijk bij het "instellen" van het ambt van plaatselijk ontvanger, niet langer wanneer een reeds ingesteld ambt van plaatselijk ontvanger te "begeven" is; de ontworpen regeling geldt dus enkel voor de "eerste benoeming" in het ambt van plaatselijk ontvanger;

- een andere wijziging betreft de wedde van de tot plaatselijk ontvanger benoemde gewestelijk ontvanger : waar het huidig artikel 8 bepaalt dat de betrokkene zijn vroegere weddeschaal behoudt indien die gunstiger is, voorziet het nieuw artikel 8 nog slechts in de mogelijkheid om hem die weddeschaal toe te kennen.

Artikel 2 van het ontwerp bevat, voor de op de datum van de inwerkingtreding van het ontworpen besluit tot plaatselijk ontvanger benoemde gewestelijke ontvangers, een overgangsregeling die hun het behoud van hun weddeschaal waarborgt.

Het ontworpen besluit zou krachtens artikel 3 uitwerking hebben op 1 januari 1995.

2. Aangezien het ontworpen besluit het statuut regelt van de plaatselijke O.C.M.W.-ontvanger, dient de rechtsgrond voor de ontworpen regeling te worden gezocht in artikel 42, zevende lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Luidens die bepaling kan de Koning (thans : de

Gemeenschapsregering) (1) algemene bepalingen vaststellen welke de raad voor maatschappelijk welzijn in acht moet nemen bij het bepalen, overeenkomstig artikel 42, zesde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976, van het administratief en geldelijk statuut inzake de betrekkingen die onbestaande zijn op het gemeentelijk vlak, met name die van O.C.M.W.-secretaris en -ontvanger. Het koninklijk besluit van 20 juli 1993 waarvan het ontwerp de wijziging beoogt, is overigens op dat artikel 42 gegrond.

In de aanhef van het ontwerp wordt ten onrechte artikel 43 van de organieke wet van 8 juli 1976 als rechtsgrond voor de ontworpen regeling aangewezen. Die wetsbepaling heeft betrekking op de gewestelijke ontvangers als bedoeld in artikel 54 van de nieuwe gemeentewet, die federale ambtenaren zijn.

3. Luidens artikel 5, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zijn de Gemeenschappen in beginsel bevoegd voor het beleid inzake maatschappelijk welzijn met inbegrip van de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De ontworpen regeling heeft geen betrekking op de aangelegenheden die krachtens de punten a) tot d) van dat artikel 5, § 1, II, 2°, aan de principiële bevoegdheid van de Gemeenschappen zijn onttrokken. Ze kan evenmin worden aangemerkt als rechtstreeks betrekking hebbend op het statuut van de gewestelijke ontvangers, die - zoals

---

(1) Zie infra, 3.

hiervoren vermeld - federale ambtenaren zijn. Omtrent de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap om de ontworpen regeling vast te stellen rijst derhalve geen moeilijkheid.

4. Artikel 2, § 1, 1°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, gewijzigd bij de wetten van 19 juli 1983 en 6 juli 1989, bepaalt dat de bevoegde administratieve overheden niet dan na onderhandeling met de representatieve vakorganisaties in de daartoe opgerichte comités, grondregelingen kunnen vaststellen ter zake van het administratief statuut, met inbegrip van de vakantie- en verlofregeling alsmede ter zake van de bezoldigingsregeling.

Het ter uitvoering van die wet vastgestelde koninklijk besluit van 29 augustus 1985 heeft als "grondregelingen" in de zin van de voornoemde wetsbepaling aangewezen "de voorwaarden waaraan men moet voldoen om als personeelslid te worden aangeworven, tot de stage toegelaten of benoemd, met inbegrip van de deelnemingsvoorwaarden voor de eventueel eraan voorafgaande vergelijkende examens, examens of proeven ..." (artikel 3, 1°) en "de regels tot vaststelling van de wedde, bezoldiging, loon of weddetoelage, met inbegrip van de vaststelling van de weddeschalen, en de berekening van het bedrag ervan, ..." (artikel 4, 1°, b). Het ontwerp heeft derhalve betrekking op "grondregelingen" in de zin van artikel 2, § 1, 1°, van de wet van 19 december 1974.

De onderhandeling over de in het ontwerp bedoelde aangelegenheid moet plaatshebben in het (algemeen) comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten, onderafdeling "Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap" (artikel 3, § 1, 2°, van de wet van 19 december 1974 juncto artikel 17, § 2bis, 1°, van het koninklijk besluit van 28 september 1984).

Uit de inlichtingen verstrekt door de gemachtigde ambtenaar blijkt dat omtrent de ontworpen regeling geen onderhandeling als hiervoren bedoeld heeft plaatsgehad.

De miskenning van het bedoelde voorschrift moet worden aangemerkt als de overtreding van een substantieel vormvoorschrift welke tot de vernietiging van het ontworpen besluit zou leiden indien daartegen bij de afdeling administratie van de Raad van State een ontvankelijk annulatieberoep zou worden ingesteld.

Het niet-naleven van de onderhandelings-verplichting heeft tevens tot gevolg dat het ontwerp thans niet in zoverre gereed is dat het door de afdeling wetgeving kan worden onderzocht. Voorontwerpen van wet, decreet of ordonnantie en ontwerpen van reglementaire besluiten kunnen immers slechts met toepassing van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd, nadat ze alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding ervan hebben doorgemaakt - nadat met andere woorden omtrent de ontwerp-teksten de voorgeschreven raadplegingen werden gehouden, de vereiste adviezen werden ingewonnen en de eventueel

opgelegde akkoorden werden verkregen, nadat de stellers van de ontwerpen de gelegenheid hebben gehad, aan de hand van die consultaties, adviezen, enz. ..., eventueel hun teksten aan te passen, en nadat de bevoegde overheid zich over de definitieve ontwerp-teksten heeft uitgesproken.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST, P. LEMMENS,	staatsraden,
	J. GIJSSELS, A. ALEN,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. CLEMENT, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. W. DEROOVER.